

Αποφάσεις στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-66/16 P Comunidad Autónoma del País Vasco και Itelazpi κατά Επιτροπής, C-67/16 P Comunidad Autónoma de Cataluña και CTTI κατά Επιτροπής, C-68/16 P Navarra de Servicios y Tecnologías κατά Επιτροπής και C-69/16 P Cellnex Telecom και Retevisión I κατά Επιτροπής, καθώς και στις υποθέσεις C-70/16 P Comunidad Autónoma de Galicia και Retegal κατά Επιτροπής και C-81/16 P Ισπανία κατά Επιτροπής

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Το Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής η οποία διατάσσει την ανάκτηση της κρατικής ενίσχυσης που έχει χορηγηθεί από την Ισπανία στους διαχειριστές της επίγειας τηλεοπτικής πλατφόρμας

Η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη

Από το 2002, η Επιτροπή ενθαρρύνει την ψηφιοποίηση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω των σημαντικών πλεονεκτημάτων της σε σχέση με την αναλογική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση. Η ψηφιοποίηση επιτυγχάνεται τεχνικά μέσω επίγειας, δορυφορικής ή καλωδιακής πλατφόρμας, καθώς και μέσω διαδικτυακής προσβάσεως υψηλής ταχύτητας.

Από το 2005 έως το 2009, οι ισπανικές αρχές θέσπισαν σειρά μέτρων με σκοπό τη μετάβαση από την αναλογική στην ψηφιακή τηλεόραση. Οι εθνικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποχρεώθηκαν να καλύπτουν το 96 % του πληθυσμού στην περίπτωση του ιδιωτικού τομέα και το 98 % του πληθυσμού στην περίπτωση του δημόσιου τομέα στις αντίστοιχες περιοχές. Για τη διαχείριση της διαδικασίας ψηφιοποίησης, οι ισπανικές αρχές χώρισαν την Ισπανική επικράτεια σε τρεις περιοχές (I, II και III)¹. Τέθηκε ως στόχος το ποσοστό καλύψεως του ισπανικού πληθυσμού από την επίγεια ψηφιακή τηλεόραση (ΕΨΤ) να ανέλθει στο 98 %, να είναι δηλαδή ίσο προς το ποσοστό καλύψεως του πληθυσμού από την αναλογική τηλεόραση το 2007. Δεδομένου ότι, με τις υποχρεώσεις καλύψεως οι οποίες είχαν καθοριστεί για την ΕΨΤ, υπήρχε κίνδυνος να μην επιτευχθεί το ποσοστό αυτό, κρίθηκε αναγκαίο να διασφαλιστεί η τηλεοπτική λήψη στην περιοχή II. Για τον λόγο αυτόν, οι ισπανικές αρχές χορήγησαν δημόσια χρηματοδότηση προς στήριξη της διαδικασίας μεταβάσεως στην επίγεια ψηφιακή τηλεόραση στην εν λόγω περιοχή².

Τον Ιούνιο του 2013, η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας της SES Astra (ευρωπαϊκής επιχείρησης διαχείρισεως δορυφόρων), εξέδωσε απόφαση³ με την οποία κηρύσσει παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά την ενίσχυση που χορηγήθηκε στους διαχειριστές πλατφόρμας επίγειας τηλεόρασης για την ανάπτυξη, τη συντήρηση και την εκμετάλλευση του δικτύου επίγειας ψηφιακής

¹ Στην περιοχή I, η οποία περιλαμβάνει το 96 % του ισπανικού πληθυσμού και θεωρήθηκε εμπορικά συμφέρουσα, το κόστος της ψηφιακής μεταβάσεως επιβάρυνε τους δημόσιους και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς· στην περιοχή II, η οποία περιλαμβάνει απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές οι οποίες αντιστοιχούν στο 2,5 % του ισπανικού πληθυσμού, οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, ελλείψει εμπορικού ενδιαφέροντος, δεν επένδυσαν στην ψηφιοποίηση, με συνέπεια οι ισπανικές αρχές να θεσπίσουν δημόσια χρηματοδότηση· στην περιοχή III, η οποία περιλαμβάνει 1,5 % του ισπανικού πληθυσμού, η μορφολογία του εδάφους δεν επιτρέπει την επίγεια ψηφιακή μετάδοση, οπότε επιλέχθηκε η δορυφορική πλατφόρμα.

² Συνολικά, από το 2008 έως το 2009, καταβλήθηκαν σχεδόν 163 εκατομμύρια ευρώ από τον κεντρικό προϋπολογισμό, εν μέρει υπό μορφή δανείων με ευνοϊκούς όρους, τα οποία χορηγήθηκαν από τις ισπανικές αρχές στις αυτόνομες κοινότητες, και περίπου 60 εκατομμύρια ευρώ από τους προϋπολογισμούς των δεκαέξι αυτόνομων κοινοτήτων, για την επέκταση της καλύψεως στην περιοχή II. Επιπλέον, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης χρηματοδότησαν την επέκταση με 3,5 εκατομμύρια ευρώ περίπου. Τέλος, το συνολικό ποσό των κονδυλίων που διατέθηκαν για τη λειτουργία και τη συντήρηση του δικτύου από το 2009 έως το 2011 ανήλθε σε τουλάχιστον 32,7 εκατομμύρια ευρώ.

³ Απόφαση 2014/489/ΕΕ, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.28599 [(C 23/2010) (πρώην NN 36/2010, πρώην CP 163/2009)] που έχει χορηγηθεί από το Βασίλειο της Ισπανίας για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές (εκτός της Καστίλλης-Λα Μάντσα) (ΕΕ 2014, L 217, σ. 52) (βλ. ανακοινωθέν Τύπου [IP-13-566](#) της Επιτροπής).

ηλεόρασης στην περιοχή II στο σύνολο της ισπανικής επικράτειας, εξαιρουμένης της αυτόνομης κοινότητας Καστίλλης – Λα Μάντσα⁴. Με την ίδια απόφαση, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της ενισχύσεως από τους δικαιούχους.

Η Ισπανία, οι Αυτόνομες Κοινότητες της Χώρας των Βάσκων, της Γαλικίας και της Καταλονίας, καθώς και πολλές επιχειρήσεις επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής. Με αποφάσεις της 26ης Νοεμβρίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε όλες τις προσφυγές και επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής⁵. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι τα μέτρα που έλαβαν οι ισπανικές αρχές δεν ήταν σύμφωνα με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας.

Η Ισπανία καθώς και οι Αυτόνομες Κοινότητες και οι επιχειρήσεις επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης που προαναφέρθηκαν άσκησαν αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, ζητώντας την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τις αποφάσεις που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Comunidad Autónoma del País Vasco και Itelazpi κατά Επιτροπής, Comunidad Autónoma de Cataluña και CTTI κατά Επιτροπής, Navarra de Servicios y Tecnologías κατά Επιτροπής και Cellnex Telecom και Retevisión I κατά Επιτροπής (C-66/16 P, C-67/16 P, C-68/16 P και C-69/16 P)* καθώς και στην υπόθεση *Ισπανία κατά Επιτροπής (C-81/16 P)*.

Αντιθέτως, δεχόμενο λόγο αναιρέσεως που προέβαλαν η Αυτόνομη Κοινότητα της Γαλικίας και η επιχείρηση Retegal, το Δικαστήριο, με την απόφασή του *Comunidad Autónoma de Galicia και Retegal κατά Επιτροπής (C-70/16 P)*, ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.

Η Αυτόνομη Κοινότητα της Γαλικίας και η Retegal προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι επικύρωσε την ανάλυση της Επιτροπής ως προς τον επιλεκτικό χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου: συγκεκριμένα, η σχετική αιτιολογία της Επιτροπής είναι ανεπαρκής.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι **το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει τις επιλεκτικές ενισχύσεις**, ήτοι τις ενισχύσεις οι οποίες, στο πλαίσιο δεδομένου νομικού καθεστώτος, ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής έναντι άλλων οι οποίοι βρίσκονται, από πλευράς του επιδιωκόμενου με το οικείο καθεστώς σκοπού, σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση. Προσθέτει ότι **η εξέταση της προϋπόθεσης που αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα μέτρου ενίσχυσης πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη, προκειμένου να καταστήσει εφικτό, μεταξύ άλλων, τον πλήρη δικαστικό έλεγχο όσον αφορά τον συγκρίσιμο χαρακτήρα της κατάστασης των οικονομικών φορέων που ωφελούνται από το μέτρο και αυτής των οικονομικών φορέων που εξαιρούνται από αυτό.**

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφασή του, έκρινε ότι η σχετική αιτιολογία της Επιτροπής εξέθετε ότι το επίμαχο μέτρο ωφελούσε μόνον τον κλάδο της ραδιοτηλεόρασης και ότι, στο πλαίσιο του κλάδου αυτού, το εν λόγω μέτρο αφορούσε μόνο τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνταν στην αγορά της επίγειας πλατφόρμας. Το Δικαστήριο

---

⁴ Η ανάπτυξη της ψηφιακής τηλεόρασης στη συγκεκριμένη αυτόνομη κοινότητα αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.27408 (C 24/2010) (EX NN 37/2010, EX CP 19/2009), που χορήγησαν οι αρχές της Καστίλλης – Λα Μάντσα για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Καστίλλης – Λα Μάντσα (EE C 335, σ.8) (βλ. ανακοινωθέν Τύπου [IP-14-1066](#) της Επιτροπής). Η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί στο πλαίσιο τεσσάρων υποθέσεων ([T-808/14](#), *Ισπανία κατά Επιτροπής*, [T-36/15](#), *Hispasat κατά Επιτροπής*, [T-37/15](#), *Abertis Telecom Terrestre κατά Επιτροπής*, και [T-38/15](#), *Telecom Castilla-La Mancha κατά Επιτροπής*). Κατά της απόφασης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-37/15 και T-38/15 καθώς και κατά της απόφασης στην υπόθεση T-808/14 έχουν ασκηθεί αιτήσεις αναιρέσεως που εκκρεμούν ακόμη ενώπιον του Δικαστηρίου ([C-91/17 P](#), [C-92/17 P](#) και [C-114/17 P](#)).

⁵ Αποφάσεις επί των υποθέσεων *Comunidad Autónoma del País Vasco και Itelazpi κατά Επιτροπής* ([T-462/13](#)), *Comunidad Autónoma de Cataluña και CTTI κατά Επιτροπής* ([T-465/13](#)), *Navarra de Servicios y Tecnologías κατά Επιτροπής* ([T-487/13](#)), *Abertis Telecom και Retevisión I κατά Επιτροπής* ([T-541/13](#)), *Comunidad Autónoma de Galicia και Retegal κατά Επιτροπής* ([T-463/13](#) και [T-464/13](#)) και *Ισπανία κατά Επιτροπής* ([T-461/13](#)) (βλ. [Ανακοινωθέν Τύπου 141/15](#)).

υπογραμμίζει ότι ούτε η απόφαση της Επιτροπής ούτε η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου περιέχουν καμία ένδειξη ικανή να εξηγήσει για ποιο λόγο θα πρέπει να θεωρηθεί 1) ότι οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της ραδιοτηλεοράσεως βρίσκονται σε πραγματική και νομική κατάσταση συγκρίσιμη με αυτή των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε άλλους κλάδους και 2) ότι οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν την επίγεια τεχνολογία βρίσκονται σε πραγματική και νομική κατάσταση συγκρίσιμη με αυτή των επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν άλλες τεχνολογίες.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν χρειαζόταν καμία αιτιολογία ως προς το ζήτημα αυτό: συγκεκριμένα, η προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα πληρούται αυτομάτως, οσάκις ένα μέτρο εφαρμόζεται αποκλειστικώς σε έναν τομέα δραστηριότητας ή στις επιχειρήσεις συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι **μέτρο προς όφελος ενός μόνον τομέα δραστηριοτήτων ή μέρους των επιχειρήσεων του τομέα αυτού δεν είναι κατ' ανάγκην επιλεκτικού χαρακτήρα**. Πράγματι, το μέτρο είναι επιλεκτικού χαρακτήρα μόνον αν, στο πλαίσιο δεδομένου νομικού καθεστώτος, έχει ως αποτέλεσμα να ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες που ανήκουν σε διαφορετικούς τομείς ή στον ίδιο τομέα και οι οποίες βρίσκονται, υπό το πρίσμα του σκοπού τον οποίο επιδιώκει το καθεστώς αυτό, σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις [C-66/16 P](#), [C-67/16 P](#), [C-68/16 P](#) και [C-69/16 P](#) καθώς και στην υπόθεση [C-70/16 P](#) και στην υπόθεση [C-81/16 P](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106